

MARTORA LA EXECUTIA ANGELEI CIUREA – Fosta sefa a Directiei Relatii Internationale din PICCJ, Angela Nicolae, rupe tacerea despre Kovesi: "Am auzit cand o certa pe Angela Ciurea, de ce a cerut interceptarea unor persoane din dosarul ALRO fara s-o informeze... Plangea in hohote... 'Daca mi se va intampla ceva, doamna Nicolae, sa spuneti tuturor cine sunt vinovatii'... Era momentul cand ajunsese cu cercetarile la usa camarilei lui Basescu, iar anumite persoane nu trebuiau cercetate" (Scrisoarea)

Sub impulsul dezvaluirilor cutremuratoare ajunse in spatiul public gratie curajului unor procurori care au aratat cum au fost eliminati de sistemul pe care au refuzat sa il acopere, ca Angela Ciurea, Ciprian Nastasiu sau Eugen Iacobescu, tot mai multi magistrati par decisi sa rupa tacerea.

Prin intermediul unei noi scrisori transmise publicatiei Lumeajustitiei.ro, titrata sugestiv "**Abuzurile lui Kovesi. De ce a vrut Kovesi executarea mea**", fosta sefa a Directiei Relatii Internationale din Parchetul General, procuroarea **Angela Nicolae (foto)**, trimisa in judecata pentru un pretins trafic de influenta, sub eticheta "mare protectoare a mafiei carnii", alaturi de unul dintre fiii sai, grav bolnav, face marturisiri uluitoare despre viata si cariera profesionala a actualei sefe a DNA.

Parcurgand cele 35 de pagini ale scrisorii, poate cea mai importanta relatare a Angelei Nicolae este cea in care sustine ca a fost martora la episodul petrecut in biroul de Procuror General al Romaniei al **Laurei Codruta Kovesi**, cand procuroarei DIICOT Angela Ciurea i-a fost luat dosarul "ALRO" dupa ce descoperise implicarea politicianului de la Bucuresti in afacerea, paguboasa pentru statul roman, cu oligarhii rusi. Fosta sefa de la Relatii Internationale din PICCJ povesteste cu lux de amanunte cum a fost data afara din birou de Kovesi, care o considera ostila, si cum s-au desfasurat discutiile cu Angela Ciurea, in spatele usii capitonata, in prezenta fostului sef DIICOT Codrut Olaru: "**Eram in biroul lui Kovesi pentru a-mi viza o scrisoare redactata de mine in numele ei si care trebuia sa fie transmisa de urgenta in strainatate. Cu aceasta ocazie am sesizat ca este foarte nervoasa, agitata, si de doua ori a apelat pe secretara sa la interval foarte scurt spunandu-i acesteia 'sa vina urgent Ciurea la mine, ca doar nu este plecata in Honolulu'. Cand a intrat in birou Angela Ciurea, Kovesi nu s-a putut stapani (desi eu eram de fata si nu eram o persoana de incredere a ei), a tipat la ea 'Cum de si-a permis sa faca unele lucruri fara sa o informeze'. Dandu-si seama ca sunt si eu acolo, mi-a spus sa plec si sa revin ulterior. Am parcurs lungul birou al lui Kovesi si am auzit pe drum si intre cele doua usi capitonate ale biroului cand aceasta o certa pe Angela Ciurea: 'De ce a cerut interceptarea unor persoane din dosarul ALRO fara s-o informeze si ca daca nu este in stare de acest dosar sa plece'. Era momentul cand Angela Ciurea ajunsese cu cercetarile sale la usa camarilei lui Basescu, iar anumite persoane nu trebuiau cercetate. La un interval de timp, am vazut-o pe Angela Ciurea pe o banca pe holul Parchetului General si plangea in hohote. Deoarece aveam o relatie buna profesionala de colaborare cu Angela Ciurea, aceasta mi-a comunicat faptul ca i s-a impus sa plece din Parchetul General, ca s-au facut presiuni asupra ei de catre Codrut Olaru, procuror sef DIICOT, si Laura Codruta Kovesi si ca ii este frica de viata ei care este pusa in pericol. Era halucinant ce auzeam de la un procuror profesionist, cu coloana vertebrala: 'Daca mi se va intampla ceva, doamna Nicolae, sa spuneti tuturor cine sunt vinovatii'."**

Alte doua incidente relatate de Angela Nicolae, care nu ascunde ca de multe ori a jucat rolul de mentor pentru fostul Procuror General Kovesi, se refera la o deplasare intreprinsa in Africa de Sud cu prilejul unei vizite de lucru. Fosta sefa a Directiei de Relatii Internationale din PICCJ dezvaluie amanunte picante despre o posibila relatie amoroasa ce s-ar fi consumat intre Laura Codruta Kovesi si un SPP-ist, dar si un episod jenant petrecut pe aeroportul din Johannesburg, in care actuala sefa a DNA l-ar fi admonestat si chiar amenintat pe ambasadorul Romaniei in Africa de Sud: "**L-a certat ca pe un copil, netinand seama de varsta, de experienta lui, de faptul ca facuse totul ca vizita sa se desfasoare in mod ireproabil, in conditii de exceptie. Faptul ca l-a tratat in aceasta maniera pe domnul ambasador fara ca acesta sa aiba vreo vina, fara sa ii fie subaltern si, mai mult, l-a amenintat ca 'va avea grija sa spuna la cine trebuie de acest incident' dovedea ca puterea ii luase mintile lui Kovesi, la fel ca si tanarul SPP-ist care o insotea adesea in deplasarile sale in strainatate"**.

Prezentam integral scrisoarea Angelei Nicolae (intertitlurile apartin redactiei):

"Abuzurile lui Kovesi. De ce a vrut Kovesi executarea mea

Nu mi-as fi imaginat niciodata ce schimbare iremediabila imi va aduce in viata mea, atat de dureroasa, atat de tragica, faptul de a fi fost sefa Departamentului de relatii internationale si programe din Parchetul General timp de 18 ani, parcurgand inclusiv cele doua mandate ale lui Laura Codruta Kovesi ca procuror general al Romaniei.

La inceputul primului sau mandat, Kovesi a realizat ca nu trebuie sa ma inlature (desi si-ar fi dorit – antipatia ei am simtit-o inca de la inceput) pentru ca prin experienta mea se realizau contacte internationale la nivelul cel mai inalt benefice pentru Ministerul Public Roman, deoarece ni se oferea sprijin financiar in cadrul unor programe prin care se asigura specializarea procurorilor romani in domeniul combaterii crimei organizate, terorismului, coruptiei, criminalitatii informatice.

Se promova totodata imaginea parchetelor din Romania si se realiza intrarea Ministerului Public Roman in multe organisme si institutii internationale, precum Eurojust, Eurojustice, Reteaua Judiciara de Cooperare Europeana si Asociatia Internationala a Autoritatilor Anticoruptie (IAACA), in care institutia procurorului general a primit un loc ca membru in comitetul executiv al acestei Asociatii, datorita mie.

In al doilea mandat, insa, Kovesi s-a gandit ca pot deveni un pericol prin baza de date si informatii pe care o aveam din toate dosarele mai importante in care lucrasem, cu nume sonore la nivel national, si care contineau elemente de extraneitate. Pe de alta parte, primind mereu aprecieri si o recunoastere a activitatii si competentei mele profesionale la cel mai inalt nivel al UE, lui Kovesi ii era frica sa nu ii iau locul, desi nu am avut niciodata coloratura politica, dar aveam sustinere externa. Pentru a deveni procuror general al Romaniei nu trebuia neaparat sa fii un profesionist desavarsit (ceea ce Kovesi niciodata nu a fost), dar trebuia sa ai coloratura politica, iar sustinerea externa era foarte importanta. De aceea Kovesi nu m-a inlaturat imediat, asa cum a facut cu majoritatea sefilor de departamente, aducandu-si o echipa noua, procurori prieteni sau apropiati ei, ca Tiberiu Nitu, Titian Dana, Bulancea Marius, Selaru Valentin, primul – promovat ca prim-adjunct al procurorului general, iar cei trei – in calitate de consilieri ai procurorului general.

Avea nevoie de o buna cooperare internationala, pentru promovarea imaginii Ministerului Public Roman si implicit a sa in calitate de procuror general. De aceea, Kovesi transforma orice intalnire, indiferent la ce nivel, cu partenerii straini, cu omologii sai din UE sau la nivel international intr-o ocazie de a-i pune pe cei care luptau impotriva sistemului basist. Asa s-a intamplat si cu Adrian Nastase, fost premier al Romaniei, pe care cu orice prilej si indiferent ca tema intalnirii cu colegii straini era alta, ea de fiecare data il aducea in atentia discutiei ca pe un trofeu in lupta anticoruptie si il prezenta ca fiind vinovat, desi administrarea probelor nu se terminase, iar acesta nu era inca definitiv condamnat. Cu cata satisfactie inlatura si discredita pe arena juridica internationala un adversar al politicii basiste, incalcanad grav prezumtia de nevinovatie, aplicandu-i o pedeapsa lui Nastase inainte ca el sa fie condamnat. Aceasta era una din practicile basiste: discreditarea externa, urmarindu-se inlaturarea unui sprijin extern pentru ca in interior, la nivel national, era simplu – se puneau in functiune 'mecanismul de represiune stalinisto-basista', care unea toate varfurile justitiei romane si ale altor institutii represive, nedand gres aproape niciodata.

Solicitarea acestui sprijin extern s-a facut de catre camarila basista prin cele mai josnice mijloace, mergand pana la ponegrirea imaginii tarii, a diverselor institutii sau persoane ostile regimului basist. Mi-am dat seama foarte repede, pentru ca o insoteam la toate intalnirile cu partenerii straini, cu reprezentantii ambasadelor si misiunilor diplomatice straine la Bucuresti, ca procurorul general al Romaniei Kovesi crea o piesa in acest monstruos angrenaj basist, in care avea un rol bine determinat, de a folosi latura externa a activitatii parchetelor in scopuri politice, pentru eliminarea adversarilor basistilor. La acea vreme, ea critica si institutiile din Romania, precum CSM, ICCJ si altele, care prin conducatorii lor nu faceau jocul basist, motivand ca nu sunt eficienti, ca aceste institutii trebuie reformate, trebuie schimbati sefilor lor.

Deseori cand o insoteam pe Kovesi in strainatate, cu ocazia multor evenimente juridice, omologii sai imi adresau mie apelativul de 'procuror general', pentru ca ma facusem cunoscuta prin activitatea mea, ceea ce mi-a atras si mai tare ura acesteia. Kovesi avea un mare handicap, deoarece nu era o buna cunoscatoare de limbi straine, ceea ce i-ar fi dat posibilitatea sa comunice direct cu omologii sai straini si sa-si desavarseasca misiunea basista (cunostea la nivel mediu limba engleza si deloc limba franceza, desi mama sa fusese profesoara de limba franceza). In copilarie, insa, se pare ca a preocupat-o mai mult practicarea sportului, si nu cunoasterea unor limbi straine. De asemenea, pe plan international nu a excelat niciodata si nici nu a facut cinste Romaniei prin locul primit ca membru in comitetul executiv al Asociatiei Internationale a Autoritatilor Anticoruptie, unde ma trimitea pe mine s-o reprezint, impreuna cu consilierii sai credinciosi, Selaru Valentin si Bulancea Marius, care aveau si obligatia sa ma supravegheze, pentru ca era obsedata ca as putea lua legatura cu mai-marii din justitia europeana in scopul de a-i strica imaginea pe care incerca sa si-o creeze prin reprezentantii sistemului basist 'care bateau pe la usile cancelariilor europene'.

Funcția pe care o primise (datorita activității mele) ca membru în comitetul executiv al Asociației Internaționale a Autorităților Anticorupție o simțea ca pe o corvoada și lipsea de la toate ședințele acestui comitet, fiind un paradox, pentru că în același timp se lauda cu succesele sale anticorupție, dar pe plan extern nu se implica cu nimic în cadrul acestei importante Asociații".

"SPP-istul respectiv începuse să-i sifoneze tot mai mult imaginea (pentru că tinerețea își cerea drepturile), fiind mutat de sistemul basist în altă parte pentru a nu-i strica jocurile"

"Un alt motiv care a atras ura lui Kovesi față de mine a fost surprinderea sa de către mine cu unul din SPP-isti (care o insotea frecvent în deplasările sale în străinătate) într-o poziție jenantă, într-un hotel din Johannesburg (Africa de Sud), unde participam la un congres internațional. După rezolvarea unor probleme invitate cu ocazia instalării delegației române la acest hotel, am urcat în camera sa pentru a-i da unele detalii privind programul nostru, făcând imprudenta să intru, ușa fiind întredeschisă, iar pe hol i-am zărit pe cei doi într-o postură care mi-a confirmat unele zvonuri pe care le auzisem, dar care acum deveniseră realitate. Am văzut personal că relațiile celor doi, printr-o imbrățișare emoțională,

depășeau cu mult sfera unor relații de serviciu. SPP-istul respectiv începuse să-și sifoneze tot mai mult imaginea (pentru că tinerețea își cerea drepturile), fiind mutat de sistemul basist în alta parte pentru a nu-și strica jocurile, dar cu condiția impusă de Laura Codruța Kovesi că acesta să fie avansat în grad pentru 'merite deosebite' numai de ea știute. Din acest moment am simțit că mă urăste și mai tare".

"Când a intrat în birou Angela Ciurea, Kovesi nu s-a putut stăpâni (deși eu eram de fată și nu eram o persoană de încredere a ei), a tipat la ea"

"Am fost prezentă (fiind la ea în birou, datorită naturii activității mele de mai multe ori pe zi trebuind să iau decizii importante pe plan extern) la discuțiile pe care le avea fie cu procurorii indezirabili, fie cu procurorii apropiați – care executau ordinele, ei fiind recompensați cu funcții și deplasări în străinătate – diferența de abordare a acestora fiind atât de evidentă.

Asa s-a întâmplat și în cazul Angelei Ciurea, procuror șef adjunct al DIICOT, în legătură cu discuția avută în prezența mea în cazul ALRO. Eram în biroul lui Kovesi pentru a-mi viza o scrisoare redactată de mine în numele ei și care trebuia să fie transmisă de urgență în străinătate. Cu această ocazie am sesizat că este foarte nervoasă, agitată, și de două ori a apelat pe secretară să la interval foarte scurt spunându-i acesteia 'să vina urgent Ciurea la mine, că doar nu este plecată în Honolulu'. Când a intrat în birou Angela Ciurea, Kovesi nu s-a putut stăpâni (deși eu eram de fată și nu eram o persoană de încredere a ei), a tipat la ea 'Cum de și-a permis să facă unele lucruri fără să o informeze'. Dându-și seama că sunt și eu acolo, mi-a spus să plec și să revin ulterior. Am parcurs lungul birou al lui Kovesi și am auzit pe drum și între cele două uși capitonate ale biroului când aceasta o certa pe Angela Ciurea: 'De ce a cerut interceptarea unor persoane din dosarul ALRO fără să o informeze și că dacă nu este în stare de acest dosar să plece'. Era momentul când Angela Ciurea ajunsese cu cercetările sale la usa camerei lui Basescu, iar anumite persoane nu trebuiau cercetate. La un interval de timp, am văzut-o pe Angela Ciurea pe o bancă pe holul Parchetului General și plangea în hohote. Deoarece aveam o relație bună profesională de colaborare cu Angela Ciurea, aceasta mi-a comunicat faptul că i s-a impus să plece din Parchetul General, că s-au făcut presiuni asupra ei de către Codruț Olaru, procuror șef DIICOT, și Laura Codruța Kovesi și că îi este frică de viața ei care este pusă în pericol. Era halucinant ce auzeam de la un procuror profesionist, cu coloana vertebrală: 'Dacă mi se va întâmpla ceva, doamna Nicolae, să spuneți tuturor cine sunt vinovații'. După ce am liniștit-o, m-a rugat să o ajut să se încadreze în alta parte, neavând niciun venit, eu propunându-i să facă demersurile necesare pentru a se încadra la Ministerul Afacerilor Externe. Frica să mă învaluit și pe mine, deoarece mi-am dat seama că acești oameni sunt în stare de orice. Nu mai contau profesionalismul, competența, experiența lui Angela Ciurea (cum nu a contat nici a mea), important era că 'jocul să fie dus până la capăt, și toți procurorii care reprezentau un pericol pentru sistemul basist să fie executați. S-a speculat foarte mult faptul că, spre deosebire de sindicatul politistilor – care își striga în gura mare drepturile, aratând în mass-media nedreptățile făcute unor politisti – asociațiile magistratilor au tăcut sau au avut reacții firave în această luptă crâncenă.

Și, astfel, drumul lui Kovesi pentru a face nedreptăți, înlăturări din sistem și executarea unor procurori, era deschis.

Mai târziu, am aflat că Angela Ciurea și-a dat demisia, a trecut în avocatură, nevoind să mai revină în magistratură, fiindu-i sila de sistemul basist.

Kovesi avea impresia, datorită siguranței pe care i-o dădea 'marele zid basist', că toată lumea trebuie să o slugărească, confundând uneori cooperarea unor reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe cu slugăria unor procurori apropiați ei, cu care era obișnuită. Nu se știa să-i execute și pe aceștia, conform dictonului 'cine nu este cu noi este împotriva noastră".

"Deoarece a fost deranjată de faptul că autoritățile străine își faceau datoria, controlându-i bagajele și 'deranjându-i suvenirurile cumparate din Africa de Sud', a avut un acces de furie față de acest ambasador"

"Nu pot uita o scenă incredibilă desfășurată la plecarea din Africa de Sud, pe aeroportul din Johannesburg, unde eram însoțit de ambasadorul României în această țară, conform protocolului. Deoarece a fost deranjată de faptul că autoritățile străine își faceau datoria, controlându-i bagajele și 'deranjându-i suvenirurile cumparate din Africa de Sud', a avut un acces de furie față de acest ambasador. L-a certat 'că pe un copil', netinând seama de vârsta, de experiența lui, de faptul că făcuse totul ca vizita să se desfășoare în mod ireproșabil, în condiții de excepție. Faptul că l-a tratat în această manieră pe domnul ambasador fără ca acesta să aibă vreun vina, fără să îi fie subaltern și, mai mult, l-a amenințat că 'va avea grijă să spună la cine trebuie de acest incident' dovedea că puterea îi luase mintile lui Kovesi, la fel ca și tânărul SPP-ist care o însoțea adesea în deplasările sale în străinătate. Am apreciat mereu pe acest tânăr care, pornind de jos, avea un foarte mare bun simț, știa să se comporte civilizată și cunostea și limbi străine, neurcându-i-se la cap 'atenția sporită acordată de procurorul general al României'. Atunci când am intervenit pentru a aplatiza conflictul și am sfătuit-o pe Kovesi să se poarte civilizată cu domnul ambasador, aceasta mi-a spus pe un ton autoritar: 'Nu e problema dumneavoastră, să vă vedeți de treburile dumneavoastră, nu trebuie să mă învățați pe mine ceea ce trebuie să fac'. Deși eu eram acolo tocmai ca să-o învăț cum să se poarte cu diplomații, să-o învăț regulile de protocol pe care le știam foarte bine, să-i mijlocesc relațiile sale cu autoritățile străine (asa cum am procedat cu toți procurorii generali, care absolut toți m-au menținut după revoluție în această funcție), Kovesi nu mai avea nicio limită.

Tupeul, ignoranța, aroganța sa erau ale unei tinere care, manevrată fiind de sistemul basist, avea să devină extrem de periculoasă pentru statul de drept, pentru independența justiției în România. Îi plăcea să se vorbească despre ea, în rapoartele unor instituții ale UE, ca fiind etalonul luptei împotriva corupției, ca sunt trimise în judecată persoane indiferent de coloratura politică, uitând să spună de ce au fostținute în sertare zeci de dosare, ca apoi să fie scoase cu puțin timp înainte de campania electorală. Atunci când s-a dorit, trimiterea în judecată se făcea rapid, așa cum a fost situația mea și a fiului meu Nicolae Daniel, care am fost trimisi în judecată în aproximativ o lună și jumătate de la arestarea noastră. Cât de mult pregătise acest teren, această formă de a mi se pata imaginea după 35 de ani de carieră ireproșabilă și de a mă discreditat pe arena juridică internațională pentru a nu putea să spun despre abuzurile pe care le făcea și pe cine slujea, în niciun caz justitia. Dădea foarte bine arestarea și trimiterea mea în judecată cu puțin timp înainte de întocmirea raportului MCV al Comisiei Europene, în care avea să primească lauri victoriei, calcând pe cadavre. O interesă să se spună, să se afle în străinătate, în UE, că trimiterile DNA în judecată sunt lipsite de coloratura politică, privind chiar și magistrați de la cel mai înalt nivel, respectiv, de la PICCJ (cum eram eu)

sau de la ICCJ".

"li era teama sa nu prezint anumite cazuri de abuzuri savarsite in Romania sub stindardul luptei anticoruptie"

"In anul 2012, a fost o onoare pentru mine ca am fost solicitata, de catre Universitatea din Luxembourg si Comisia Europeana, in calitate de expert UE, sa particip la intocmirea unui raport (de catre aceasta mare universitate) privind regulile de organizare si functionare a viitoarei institutii a procurorului european. Alaturi de mine au participat teoreticieni, profesori de la mari universitati europene - din Paris, Londra, Berlin, Madrid, Budapesta etc. - dar si practicieni de rang inalt. Kovesi si-a dat cu greu acordul sa particip cu expertiza mea la intocmirea acestui raport, dar numai cu privire la regulile ce rezultau din Codul de procedura penala roman, deci numai cu o prezentare a legislatiei romane. La cea de-a doua expertiza pe care urma s-o fac s-a opus categoric, prin adjuncta Scutea Gabriela, deoarece aceasta era mult mai complexa, trebuia sa cuprinda foarte multe date statistice din lupta impotriva coruptiei, fiindu-i teama sa nu prezint anumite cazuri de abuzuri savarsite in Romania sub stindardul luptei anticoruptie.

Mai tin sa precizez ca am stiut cu doua luni inainte de arestare ca se va lua aceasta masura impotriva mea. 'Un om de bine' de rang foarte inalt m-a intrebat atunci de ce am separat-o pe Kovesi si ar fi bine sa ma duc sa negociez cu ea, altfel ma va executa. Evident ca nu m-am dus, stiam de ce sunt chemata, stiam pentru ce, dar nu voiam sa raman fara coloana vertebrala pe care o aveam, profesional vorbind, de 35 de ani.

Sunt doar cateva dintre motivele care mi-au atras ura unui om, care, imbatat de putere, si-a imaginat ca aceasta va dura o vesnicie si ca 'zidul protector basist' nu va cadea niciodata. Si mi-a venit in minte imaginea unei tinere procoaroare pe care o cunoscusem pentru prima oara la Sibiu cu ocazia prezentarii unei prelegeri despre spalarea banilor de catre bunul prieten Pier Luigi Dell'Osso – procuror adjunct al Directiei Nationale Anti-Mafia din Italia, tanara care nu iesise cu nimic in evidenta, dar care peste ani avea sa aduca furtuna si razbunare in justitie prin abuzurile facute.

Angela Nicolae, fost procuror in Parchetul General"